

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/37/2022
Identifikačné číslo spisu: 5714215610
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:5714215610.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu STAVEBNINY ŽABOKREKY, s. r. o., Martin - Priekopa, Kolónia Hviezda 9655/161, IČO: 45 665 702, zastúpenej advokátom Mgr. Romanom Šulhánekom, Martin, Ambra Pietra 10645/17, IČO: 42 434 467, proti žalovaným 1/ P. W. X., narodenej XX. Y. XXXX, V., V. XXXXX/X, 2/ G. M. X., narodenému XX. N. XXXX, M. P. F. F., Y. T., F., P. A. XX, obidvaja zastúpení advokátkou JUDr. Genovovou Hlásnikovou, Žilina, J. M. Hurbana 334/32, o zaplatenie 14 403 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin sp. zn. 16C/43/2014, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2021 č. k. 11Co/120/2019-987, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 1. októbra 2018 č. k. 16C/43/2014-929 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14 403 eur spolu s úrokom omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14 403 eur od 13. februára 2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že cena za vyhotovenie diela na základe ústnej uzavretej zmluvy o dielo so žalobcom bola určená podľa rozpočtu, a to v súlade s ustanovením § 635 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že cena diela nebola určená podľa rozpočtu aplikáciou § 635 a nasl. Občianskeho zákonníka. Išlo o dohodu účastníkov o výške ceny, ktorá bola určená určitým a zrozumiteľným spôsobom zodpovedajúcim § 37 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania - emailovej komunikácie bolo zrejmé, že hrubú stavbu začal žalobca realizovať od 5. mája 2014. Ústne uzavretá zmluva o dielo bola modifikovaná dodatočnými požiadavkami žalovaných, ktoré vyplývali z priebehu prác tak, ako boli vykonané, ale aj z doloženého realizačného

projekt, ktorý, ako to vyplynulo z dokazovania, bol doložený žalobcovi až následne a z ktorého teda musel vychádzať pri konkrétnom objednávaní materiálu a prácach, ktorých rozsah bol z týchto dôvodov upravovaný a menený. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že z predložených emailov jednoznačne vyplýva, že nebolo možné trvať na tom, že rozpočet zo dňa 8. októbra 2013 doplnený rozpočtom zo dňa 16. októbra 2013 bol záväzný a konečný, pretože priamo v texte rozpočtu bola výhrada, že ceny sú za vypísané práce, že cena práce bola bez DPH, že rozsah prác sa môže meniť. Podľa súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že až v mesiaci apríl 2014 žalovaná 1/ dodala žalobcovi kompletný realizačný projekt na realizáciu diela, vrátane príloh, a po predložení tohto kompletného projektu došlo medzi zmluvnými stranami k zmene ústnej zmluvy o dielo v časti rozsahu diela. Uvedené bolo preukázané aj samotným realizačným projektom, ktorý bol daný na schválenie mestu Martin v rámci vydania stavebného povolenia a bol schválený mestom Martin 3. apríla 2014, že došlo k zmene projektovej dokumentácie predloženej žalobcovi ešte v auguste 2013 a bol vypracovaný doplnený realizačný projekt, čo bolo preukázané aj stavebným povolením na predmetnú stavbu, vydaným mestom Martin dňa 3. apríla 2014, z obsahu ktorého vyplýva, že v súvislosti so žiadosťou o vydanie stavebného povolenia predložili žalovaní 1/, 2/ dokumentáciu, táto nebola v súlade s vydaným územným rozhodnutím, preto uložil stavebný úrad splnomocnenému zástupcovi Ing. Mariánovi Jarošovi uviesť projektovú dokumentáciu do súladu s územným rozhodnutím. Podľa súdu prvej inštancie aj uvedené nepriamo potvrdzuje tvrdenia žalobcu, ktorý uvádzal, že mu bol dodaný kompletný realizačný projekt, vrátane vydaného stavebného povolenia až v mesiaci apríl 2014 a bol zmenený oproti projektovej dokumentácii, ktorá mu bola dodaná emailom zo strany žalovanej 1/ v auguste 2013, čo malo aj vplyv na cenu a rozsah diela. To znamená, že po dodaní kompletného stavebného povolenia žalobcovi vrátane realizačného projektu, podľa názoru súdu prvej inštancie zmluvné strany sa dohodli rámcovo na tom, že cena bude vychádzať z jednotkových cien určených v predchádzajúcej cenovej ponuke, pričom finálny sumár vykonaných prác a dodaného materiálu na dielo s finálnou cenou zhotoví žalobca po dodaní diela a dovedy budú žalovaní hradíť priebežné zálohové platby. Podľa súdu prvej inštancie bolo dohodnuté odsúhlasovanie postupu prác na stavbe, žalobca riadnym spôsobom informoval žalovaných 1/ a 2/ o tom, akým spôsobom sa vykonávajú práce na stavbe, boli informovaní o všetkých zmenách, všetkých prácach, ktoré boli vykonávané, o čom svedčí rozsiahla emailová komunikácia od začatia stavby 5. mája 2014 až do jej predčasného ukončenia zo strany žalobcu z dôvodu neposkytnutej súčinnosti žalovanými 1/ a 2/. Bolo preukázané, že dochádzalo k zmenám v rozsahu konkrétnych častí diela, a to izolácie v podpivničenej časti rodinného domu. Došlo k zmene typu strechy - zmenu krovu v nadväznosti na to vznikla potreba väčšieho množstva materiálu - dreva, OSB dosiek, atď., v rozsahu, čo sa týkalo vodovodnej a kanalizačnej šachty, sietí zo základovej platne, výstavba bleskozvodu a ďalšie. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobcovia ukončili alebo pozastavili vykonanie prác na diele ku dňu 25. augusta 2014, o čom ale riadnym spôsobom upovedomili žalovaných a zároveň ich upozornili, že bolo potrebné zabezpečiť stavbu pred jej zatečením, nakoľko v dôsledku prevoja na stavebných prácach mohlo dôjsť k poškodeniu drevených častí stavby, o čom svedčila aj korešpondencia. Ukončenie prác bolo z dôvodu, že žalovaní neposkytli žalobcovi potrebnú súčinnosť na pokračovanie vo vykonávaní diela, neuhradili žalobcovi ďalšie zálohy. To podľa súdu prvej inštancie znamenalo, že žalovaní vedeli, že sú povinní doplatiť zálohové platby, aby bolo možné pokračovať vo vykonávaní prác na predmetnej stavbe, čo súd prvej inštancie považoval za potrebnú súčinnosť objednávateľa, ktorú upravuje § 638 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaní podľa súdu prvej inštancie vedeli, že žalobca prestal vykonávať práce na stavbe, ale súdu nepredložili jediný dôkaz o tom, že vyzvali žalobcu na pokračovanie vo vykonávaní stavebných prác, že ho žiadajú, aby dielo dokončil, odovzdal. Aj z výpovede svedka pána R. mal súd prvej inštancie preukázané, že prišli problémy, že pán N. odstupuje, že má nejaké problémy s pani W., s peniazmi, s tým, že mal prísť práve za svedkom D. R.Í., on ho nazval ako pán W., ale bol to teda žalovaný 2/ a bolo mu navrhnuté, či to dokáže dokončiť aj bez pána N.. Tak pán D. R. pokračoval v dokončení predmetnej stavby. Bolo to po auguste, keď pokračoval sám a dohodli sa so žalovanými mimo pána N.. On spravil strechu, zakryli ju do fólie, spravili lakovanie a ešte bolo potrebné spraviť škridlu. Niečo vo vnútri dorobili, ale už nezakrývali, pretože toho bolo veľa. Rovnako tento svedok povedal, že už takisto nechcel pokračovať v prácach, nakoľko mu zostali žalovaní taktiež dlžní nejaké finančné prostriedky. Z uvedeného vyplynulo, že žalovaní nemali záujem na pokračovaní diela žalobcom. Súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie doplatku ceny diela považoval za dôvodný. Čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania žalovaní v záverečnej reči namietli,

že predmetná faktúra im nebola doručená a žalobca do konania nedoložil dôkaz preukazujúci doručenie tejto faktúry spolu s rozpisom prác pred začatím tohto konania. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby spolu s prílohami k žalobe žalovanej 1/, t. j. od dňa 13. februára 2015 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnených úrokov žalobu zamietol. Súd prvej inštancie mal za to, že úroky z omeškania, čo sa týka ich výšky, boli uplatnené v súlade s uplatnením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v takejto výške tieto úroky z omeškania boli aj priznané. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalobca mal nepatrný neúspech v konaní (nepripravené úroky z omeškania), a preto mu súd prvej inštancie priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/. Prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že žalobca je podnikateľský subjekt, obchodná spoločnosť a žalovaní 1/ a 2/ nie sú podnikatelia, teda majú status a postavenie spotrebiteľov, čo znamená, že je potrebné na záväzkovo - právny vzťah založený zmluvou o dielo aplikovať ust. Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o dielo je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou. Má za to, že je potrebné aplikovať na tento vzťah ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, lebo je potrebné vyhodnotiť predmetnú zmluvu o dielo ako zmluvu svojou povahou spotrebiteľskú.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 29. júna 2021 č. k. 11Co/120/2019-987 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14 403 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14 403 eur od 13. februára 2015 do zaplatenia a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania (výrok I.). Vo zvyšnej časti rozsudku súdu prvej inštancie nedotýka (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že námietku žalovaných 1/, 2/ vyhodnotil ako nedôvodnú, týkajúcu sa toho, že cena diela bola dohodnutá na základe rozpočtu pevnou sumou vo výške 64 422 eur, pričom predmetom zmluvy o dielo bolo zhotovenie len hrubej stavby a nie stavby v širšom rozsahu. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu bol založený ústnou zmluvou o dielo, uzavretou v októbri 2013, ktorú strany sporu uzavreli medzi sebou, pričom na strane zhotoviteľa vystupoval žalobca a na strane objednávateľov žalovaní 1/, 2/. Aj odvolací súd mal za to že, na rozdiel od tvrdenia žalovaných 1/, 2/ v podanom odvolaní, že rozsah diela pôvodne vyplýval z projektu pre stavebné povolenie, podľa ktorého žalobca vypracoval cenovú ponuku zo dňa 8. októbra 2013, doplnenú dňa 16. októbra 2013. Predmetná cenová ponuka zo dňa 8. októbra 2013 uvádza v písomnom vyhotovení, že cena práce je uvádzaná bez DPH, bez materiálov potrebných na realizáciu, bez stavebných mechanizmov a bez dopravy materiálu. Zároveň bolo v cenovej ponuke uvedené, že cena je kalkulovaná len za práce, ktoré sú v nej uvedené (vypísané), ostatné práce sa mali doúčtovať po jej kontrole žalovanými a cena nevykonaných prác sa mala odpočítať. Následne bola žalobcom dňa 16. októbra 2013 doplnená cenová ponuka o ceny za predpokladaný materiál, ktorý bude potrebný na dodanie diela v predpokladaných (predbežných) množstvách vrátane DPH s tým, že cena práce sa nemenila, a teda je zopakovaná len celkovou sumou za práce (suma bez DPH). Cenová ponuka diela bola pôvodne dohodnutá vo výške 68 302,40 eura za dielo, určené podľa pôvodného (nekompletného) projektu, pre stavebné povolenie, ktorý žalovaná v rade 1/ odovzdala žalobcovi. Aj podľa odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania (okrem iného aj z kolaudačného rozhodnutia) a potvrdzujú to aj okolnosti uzavretia zmluvy o dielo, že v priebehu realizácie diela (po dodaní realizačného projektu v apríli 2014) došlo k podstatným zmenám v rozsahu diela (izolácia v podpivničenej časti rodinného domu, zmena typu strechy - zmena krovu, vodovodná kanalizačná šachta, siete zo základovej platne a ďalšie), a teda ku zmenám ústnej zmluve o dielo. Celková cena diela dodaného žalobcom žalovanými v rade 1/, 2/ predstavuje sumu fakturovanú žalobcom faktúrou č. 21114244 dňa 4. novembra 2014, a to 80 283 eur, vrátane DPH, pričom predmetom konania je doplatenie časti dojednanej ceny diela v sume 14 403 eur, vrátane DPH. Takto určená cena diela vyplýva jednak z okolností, za akých sa uzatvorila zmluva o dielo a následne aj zo zmien ústnej zmluvy o dielo, ktoré vyplývajú z dodávania kompletného projektu pre stavebné povolenie v apríli 2014. Aj podľa odvolacieho súdu zo záverov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je nepochybné, že cena diela nebola určená podľa rozpočtu aplikáciou § 635 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale jednalo sa o cenu dohodnutú rámcovo stranami sporu v apríli 2014 (po dodaní kompletného stavebného povolenia žalobcovi), že cena bude vychádzať z jednotkových cien

určených v predchádzajúcej cenovej ponuke (z 8. októbra 2013 a 1. októbra 2013), pričom finálny sumár vykonaných prác a dodaného materiálu na diela s finálnou cenou zhotoví žalobca po dodaní diela s tým, že dovedy budú žalovaní hradiť priebežné zálohové platby. Podľa názoru krajského súdu žalobcom uplatnený nárok, ktorý priznal súd prvej inštancie, pokladal za primeraný. V tejto súvislosti poukázal krajský súd, aj rovnako ako súd prvej inštancie, na znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný na podnet predchádzajúceho právneho zástupcu žalovaných, kde znalec vyčíslil hodnotu vykonaného diela žalobcom, ktoré nadobudli žalovaní na sumu 70 206,85 eura, vrátane DPH. Znalecký posudok nezahŕňal hodnotu strešnej krytiny vo výške 7 620 eura, vrátane DPH, spolu hodnota diela vykonaného žalobcom vrátane strešnej krytiny podľa znalca predstavuje sumu 83 826,85 eura, vrátane DPH. V súvislosti s primeranosťou hodnoty diela odvolací súd poukazuje aj na listinný dôkaz predložený žalovanými, a to krycí list rozpočtu zo dňa 23. októbra 2014 vypracovaný spoločnosťou SKANVOR spol. s r. o., z ktorého vyplýva cena za dielo vykonaného žalobcom 75 974,76 eura, vrátane DPH a po započítaní strešnej krytiny vo výške 7 620 eura, vrátane DPH, cena za vykonané dielo predstavuje sumu 83 594,76 eura, vrátane DPH. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z porovnania ceny diela zistené z troch nezávislých zdrojov je zrejme, že cena diela požadovaná žalobcom v predmetnom konaní je primeraná a adekvátna hodnote majetku, ktorý žalovaní 1/, 2/ aj skutočne nadobudli. Neobstála námietka odvolateľov v súvislosti s vytýkanými nedostatkami v účtovníctve žalobcu, keďže s touto námietkou sa súd prvej inštancie vypořiadal v bode 25. svojho odôvodnenia, s ktorými závermi prvostupňového súdu sa stotožnil aj odvolací súd. Poukázal na to, že okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavné konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľov boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 CSP.

3.1. Na odôvodnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP namietali nesprávne zistený skutkový stav, odôvodnenie, nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, lebo súdy im nepriznali status spotrebiteľov a rozhodnutie odvolacieho súdu podpísal len predseda senátu. Uviedli, že súd prvej inštancie opomenul vzhľadnúť na skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ v právnom vzťahu so žalobcom majú postavenie spotrebiteľov. Týmto faktom sa tak prvostupňový ako aj odvolací súd vôbec nezaoberal. Žalobca a J.. N. nevystavil ani nedoručil žalovaným 1/ a 2/ žiadnu zálohovú faktúru, ani daňový doklad na prijaté plnenia spolu vo výške 65 880 eur ako to predpokladajú príslušné zákonné ustanovenia. Žalobca ako zhotoviteľ nevydal žiadne písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, tak ako to ukladá ustanovenie § 632 Občianskeho zákonníka.

3.2. Žalovaní 1/ a 2/ odôvodňujú prípustnosť svojho dovolania ďalej tak, že sú tu dôvody stanovené § 421 ods. 1 CSP s tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

3.3. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 11Co/120/2019-987 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin z 1. októbra 2018 č. k. 16C/43/2014-929.

4. Žalobca sa k podanému dovolaniu žalovaných 1/ a 2/ vyjadril a navrhol aby dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ a 2/ zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia

ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považuje za udržateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Dokazovanie je časť súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Súd v civilnom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

11. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritorne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

12. Dovolací súd po preskúmaní obsahu spisu nezistil porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces postupom prvoinštančného alebo odvolacieho súdu.

13. Žalobcovia vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietali nesprávne zistený skutkový stav, odôvodnenie, nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, že súdy im nepriznali status spotrebiteľov a rozhodnutie odvolacieho súdu podpísal len predseda senátu.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.). Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie odvolacieho súdu sa vporadúva so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že Odvolací súd skonštatoval, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu bol založený ústnou zmluvou o diele, uzavretou v októbri 2013, ktorú strany sporu uzavreli medzi sebou, pričom na strane zhotoviteľa vystupoval žalobca a na strane objednávateľov žalovaní. Má za to, že rozsah diela pôvodne vyplýval z projektu pre stavebné povolenie, podľa ktorého žalobca vypracoval cenovú ponuku zo dňa 08. októbra 2013, doplnenú dňa 16. októbra 2013. Predmetná cenová ponuka zo dňa 08. októbra 2013 uvádza v písomnom vyhotovení, že cena práce je uvádzaná bez DPH, bez materiálov potrebných na realizáciu, bez stavebných mechanizmov a bez dopravy materiálu. Zároveň bolo v cenovej ponuke uvedené, že cena je kalkulovaná len za práce, ktoré sú v nej uvedené (vypísané), ostatné práce sa mali doúčtovať po jej kontrole žalovanými a cena nevykonaných prác sa mala odpočítať. Následne bola žalobcom dňa 16. októbra 2013 doplnená cenová ponuka o ceny za predpokladaný materiál, ktorý bude potrebný na dodanie diela v predpokladaných (predbežných) množstvách vrátane DPH s tým, že cena práce sa nemenila, a teda je zopakovaná len celkovou sumou za práce (suma bez DPH). Cenová ponuka diela bola pôvodne dohodnutá vo výške 68 302,40 eura za dielo, určené podľa pôvodného (nekompletného) projektu, pre stavebné povolenie, ktorý žalovaná odovzdala žalobcovi. Odvolací súd z vykonaného dokazovania (okrem iného aj z kolaudačného rozhodnutia) a potvrdzujú to aj okolnosti uzavretia zmluvy o dielo, má za to, že v priebehu realizácie diela (po dodaní realizačného projektu v apríli 2014) došlo k podstatným zmenám v rozsahu diela (izolácia v podpiwničenej časti rodinného domu, zmena typu strechy - zmena krovu, vodovodná kanalizačná šachta, siete zo základovej platne a ďalšie), a teda ku zmenám ústnej zmluve o dielach. Celková cena diela dodaného žalobcom žalovanými predstavuje sumu fakturovanú žalobcom faktúrou č. 21114244 dňa 04. novembra 2014, a to 80 283 eur, vrátane DPH, pričom predmetom konania je doplatenie časti dojednanej ceny diela v sume 14 403 eur, vrátane DPH. Takto určená cena diela vyplýva jednak z okolností, za akých sa uzatvorila zmluva o dielo a následne aj

zo zmien ústnej zmluvy o dielo, ktoré vyplývajú z dodávania kompletného projektu pre stavebné povolenie v apríli 2014. Zo záverov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je nepochybné, že cena diela nebola určená podľa rozpočtu aplikáciou § 635 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale jednalo sa o cenu dohodnutú rámcovo stranami sporu v apríli 2014 (po dodaní kompletného stavebného povolenia žalobcovi), že cena bude vychádzať z jednotkových cien určených v predchádzajúcej cenovej ponuke (z 08. októbra 2013 a 16. októbra 2013), pričom finálny sumár vykonaných prác a dodaného materiálu na dielo s finálnou cenou zhotoví žalobca po dodaní diela s tým, že dovedy budú žalovaní hradiť priebežné zálohové platby. Aj pokiaľ ide o námietku žalovaných ohľadom výšky uplatneného nároku žalobcom, uplatnený nárok, ktorý priznal súd prvej inštancie, pokladá odvolací súd za primeraný. V tejto súvislosti poukazuje na znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný na podnet predchádzajúceho právneho zástupcu žalovaných, kde znalec vyčíslil hodnotu vykonaného diela žalobcom, ktoré nadobudli žalovaní na sumu 70 206,85 eura, vrátane DPH. Znalecký posudok nezahŕňal hodnotu strešnej krytiny vo výške 7 620 eur, vrátane DPH, spolu hodnota diela vykonaného žalobcom vrátane strešnej krytiny podľa znalca predstavuje sumu 83 826,85 eura, vrátane DPH. V súvislosti s primeranosťou hodnoty diela odvolací súd poukazuje aj na listinný dôkaz predložený žalovanými, a to krycí list rozpočtu zo dňa 23. októbra 2014 vypracovaný spoločnosťou SKANVOR spol. s r. o., z ktorého vyplýva cena za dielo vykonaného žalobcom 75 974,76 eura, vrátane DPH a po započítaní strešnej krytiny vo výške 7 620 eur, vrátane DPH, cena za vykonané dielo predstavuje sumu 83 594,76 eura, vrátane DPH. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že z porovnania ceny diela zistenej z troch nezávislých zdrojov je zrejmé, že cena diela požadovaná žalobcom v predmetnom konaní je primeraná a adekvátna hodnote majetku, ktorý žalovaní aj skutočne nadobudli. Odvolací súd tiež odôvodnil námietku odvolateľov v súvislosti s vytýkanými nedostatkami v účtovníctve žalobcu, keďže s touto námietkou sa súd prvej inštancie vyporiadal v bode 25. svojho odôvodnenia, s ktorými závermi prvostupňového súdu sa stotožnil aj odvolací súd.

15. Na základe uvedeného možno konštatovať, že sudy pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenuli vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, z uvedeného je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Napokon dovolatelia v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP a dôkaznou povinnosťou tvrdili, že v právnom vzťahu so žalobcom majú postavenie spotrebiteľov a sudy s nimi ako so spotrebiteľmi nekonali. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že otázka postavenia žalovaných 1/ a 2/ ako spotrebiteľov je otázkou právnou, nie skutkovou. Tu dovolatelia 1/ a 2/ cez vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP namietajú nesprávne právne posúdenie veci, čo prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá.

17. Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní

nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

18. Dovolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Dovolatelia v dovolaní v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP uvádzajú tie isté skutkové tvrdenia aj keď sa už s nimi súd prvej inštancie ako aj odvolací súd vysporiadali. A ako už bolo uvedené vyššie, dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

19. Dovolatelia ďalej namietali, že dvaja sudcovia zo senátu odvolacieho súdu nepodpísali v zmysle § 394 ods. 2 CSP rozhodnutie odvolacieho súdu a podpísal ho len predseda senátu. Dovolací súd poukazuje, že dôvod, pre ktorý nie sú podpísaní zvyšní členovia senátu je na prvopise rozsudku uvedený a to neprítomnosť z dôvodu čerpania dovolenky. Dovolací súd poukazuje, že pri podpisovaní predmetného rozsudku predseda senátu postupoval podľa analógie čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, teda prvopis rozhodnutia podpísal jediný prítomný predseda senátu a dôvod, pre ktorý nie sú podpísaní zvyšní členovia senátu je na prvopise rozsudku uvedený (neprítomnosť z dôvodu čerpania dovolenky).

20. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaní neopodstatnene namietajú, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom im znemožnil uskutočňovať ich patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

21. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

22. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

23. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

24. Žalovaní odôvodňujú prípustnosť svojho dovolania tak, že sú tu dôvody stanovené § 421 ods. 1 CSP s tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

25. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 432 ods. 2 CSP, ktoré uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Prípustnosť podaného dovolania dovolací súd posudzuje vždy autonómne podľa jeho obsahu (porov. 8Cdo/54/2018, I. ÚS 51/2020), keďže povinnou náležitosťou dovolania v prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 432 CSP nie je uvedenie toho, v čom dovolateľ vidí prípustnosť podaného dovolania. Dovolatelia však na nijakom základe nekonkretizovali a z obsahu dovolania nie je možné ani vyabstrahovať, či rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky (i) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), alebo (ii) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP), alebo (iii) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) CSP).

26. A aj keď platí, že dovolací súd nie je pri posudzovaní prípustnosti dovolania viazaný dovolateľmi označeným dôvodom prípustnosti dovolania (sp. zn. 1VOBdo/2/2020), predsa len, absolútne zúženie náležitostí dovolania dovolateľmi iba na všeobecné označenie toho, že dôvody stanovené v ustanovení § 421 ods. 1 CSP sú dané, bez akejkoľvek subsumpcie (prípustnosti dovolania) riešenej právnej otázky pod niektorý z § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) CSP, je podľa názoru dovolacieho súdu nepostačujúce. Dovolatelia zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom rezignovali na určenie, pod (vôbec) ktorý prípad prípustnosti riešenia (§ 421 ods. 1 CSP) ich (prípadná) právna otázka spadá.

27. Podľa názoru dovolacieho súdu je ustanovenie § 432 ods. 2 CSP nutné vykladať v spojitosti a vo väzbe na § 421 CSP, zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolatelia sú povinní dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

28. Dovolací súd v kontexte uvedeného tiež poznamenáva, že otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Podstatný je v tomto smere aj judikovaný právny záver ústavného súdu (sp. zn. II. ÚS 172/03), v zmysle ktorého „ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na to základe ho prípade zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane“.

29. V preskúmvanej veci dovolatelia zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) predovšetkým neuviedli, ktorý konkrétny dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP (a/, b/ alebo c/) v podanom dovolaní uplatňujú, a teda zodpovedajúcim spôsobom nevymedzili nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, tak ako to predpokladá ustanovenie § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Dovolatelia navyše žiadnym spôsobom nenastolili, nevymedzili, neformulovali, nepomenovali právnu otázku zásadného významu, pričom uvedené vymedzenie nebolo možné ani vyabstrahovať z dovolania ako celku (postupujúc podľa § 124 ods. 1 CSP) bez toho, aby bola znevýhodnená procesná protistrana. Preto dovolací súd nemohol svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku a ktoré rozhodnutia eventuálne mali dovolatelia na mysli. Za týchto okolností dovolací súd nemohol pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný, či odvolací súd. Dovolací súd dodáva, že samotné polemizovanie dovolateľov s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017). Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že neboli splnené podmienky prípustnosti

dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

30. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných v ktorom namietali nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 CSP odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, v ktorom dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Dovolanie kde žalovaní 1/ a 2/ neopodstatnene namietali nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie ich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.